

**Kristna
synskadades
förening**

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 3, juni 2024 | Årgång 116

Gemenskapsdagar i Vadstena

REFERAT FRÅN ÅRSMÖTET 2024 | BOKTIPS | RECEPT

Från verksamhetsledaren

Att äta. Det är en nödvändighet för våra mänskliga kroppar men också något många av oss finner både nöjsamt och mycket njutningsfullt. Det är något också Gud tycks finna väsentligt. Jesus bjöd hem sig på middag hos Sackaios som klättrat upp i ett träd för att få sig en skymt av Jesus över den stora folksamlingen. Jesus ville vi skulle minnas honom när vi äter tillsammans. Detta finns som igenkännande liturgi i kyrkor världen över. När Jesus hade uppstått och klev in i rummet bland sina lärjungar, frågade han efter något att äta för att visa dem att det verkligen var han med ande och kropp.

Ät och välsigna! Om det handlade en predikan jag hörde nyligen. Poängen var att det är inte bara med ord vi kan välsigna medmänniskor utan också med att äta. Äter gör de flesta av oss minst tre gånger varenda dag. På en vecka blir det 21 gånger och det dubbla om du dricker förmiddagskaffe, tar eftermiddagsfika och en kvällsmacka. Det borde vara en ganska enkel sak egentligen att vid några av dessa tillfällen bjuda in någon att dela måltiden med oss. I predikan uppmuntrades och utmanades vi att ta för vana att varje vecka i enkelhet bjuda hem tre personer, samtidigt eller vid tre olika tillfällen, för att äta eller bara ta en kopp kaffe tillsammans med oss. Två personer från församlingen och en utomstående till exempel en granne eller arbetskamrat. Många goda effekter skulle sådan vana onekligen få.

Vad händer om vi tar med denna uppmuntrande utmaning till oss i Syskonbandet? Det ser olika ut för oss, om vi är aktiva i en kyrka eller inte och om det alls finns någon syskonbandsmedlem i närheten och upplägget kan därför få se olika ut. Men tänk om var och en av oss generellt gjorde för vana att regelbundet ta initiativet att bjuda hem en syskonbandare, en bekant i församlingen och en granne. Precis lika gärna som att bjuda hem kan du istället gå ut och bjuda på en glass eller göra som Jesus och bjuda in dig själv.

Ökad gemenskap och vidgade samtal skulle sådant upprepande initiativ lägga god grund för. Att äta tillsammans skulle ge rik välsignelse.

Så låt oss äta och välsigna!

Tina Strömberg

Foto: Birger Hanson

Samtal kring matbord hos en familj i Tanzania, läs Resedagboken på sid 10.

Hälsning från styrelsen

Mitt bud är detta, att ni ska älska varandra såsom jag har älskat er. (Joh 15:12)

Med dessa ord från Jesus vill jag se tillbaka på det gångna året där jag har fått ert stora förtroende till att vara er ordförande i vår fina gemenskap Syskonbandet. Jag tackar Gud för er alla och ni är i mina böner. Vi har nu under vårt senaste styrelsemöte planerat vårt årsmöte. Så går mina tankar till Syskonbandets unika kallelse och möjlighet.

1. Vår gemenskap är grundad i missionen. Du är älskad oberoende av vem du än är, vad du än har gjort eller gör. Därför handlar det inte om oss utan om Gud som är kärleken och som bara kan älska.

2. Genom vår gemenskap får vi också vara hoppets budbärare till varandra. Att det finns syskon som ber för mig, det är så gott att veta.

3. Den unika möjlighet som vi har tack vare vår blindhet eller synnedsättning gör att vi får möjligheten till att träffas över kyrkor och samfundsgränser. Att vi kan lyssna på varandra vilket blir till välsignelse inte bara för oss utan för ekuumeniken när vi får dela tron med varandra. Så tack Jesus för att du har lett oss igenom varje styrelsemöte som vi har haft, att du genom den Helige Ande fyller våra hjärtan så att vi kan älska varandra och glädja oss över Syskonbandet.

Michael Liliequist

Medlemsnytt

Nya medlemmar välkomnas

Elisabeth Westring, Gävle
Rena Ragimova, Skärholmen

Till fridens hem

Barbro Lindell, Stockholm
Sven Karlsson, Stockholm

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	2	Referat från årsmötet 2024	8
Hälsning från styrelsen	3	Sommarrecept	9
Personporträtt – Jenny Fällström	4	Utblick: Resedagbok Tanzania	10
Boktips	5	Pilgrimsvandra i Danmark	12
Dagar av gemenskap i...	6	Böneämne	12

Personporträtt – Jenny Fällström

För drygt ett år sedan hörde Jenny Fällström talas om Syskonbandet och vid fjolårets årsmöte blev hon medlem. Hon har sedan dess deltagit i flera aktiviteter och här får nu också ni läsare en glimt av Jenny som har nära till skratt, älskar hundar och gärna klär sig i färg.

Jenny är uppvuxen i Uppsala och hon har sedan barnsben gått i kyrka.

Morfar var präst. Vi gick på gudstjänster på söndagarna, säger Jenny.

På de olika platser Jenny bott har hon sökt sig till kyrkan, varit volontär och även praktiserat i kyrkor.

- Då fick jag vara kyrkvärd, lägga ut psalmböcker, ta upp kollekt och dela ut nattvard.

Jenny har varit synskadad sedan födseln och på senare år har synen försämrats än mer. Hon är väldigt ljuskänslig, förstorar och sitter nära det hon vill titta på. Fastän det numera är besvärligt att orientera sig på nya platser och hitta till tåg på stationer så låter Jenny inte sig begränsas.

- Det stämmer. Om jag inte ser var jag ska gå så frågar jag mig fram, är så jag löser det, säger Jenny.

Utöver synnedsättning har Jenny också en hörselnedsättning. I mitten av tonåren gick hela trumhinnan sönder och hon blev döv. Hon kände sig isolerad eftersom hon varken hörde eller ordentligt kunde se dem hon mötte. Något år

senare opererades hon och fick tillbaka 30 % av hörseln. Men under tiden hon alls inte hörde ställde hon sig frågan hur hon nu ska kunna kommunicera och hon bestämde sig för att gå teckenspråkskurs i Härnösand.

- Teckenspråk är ett jättespännande, beskrivande språk, uttrycker Jenny. Jag kan också teckna i handen när det är någon som inte ser.

Hur fick du kontakt med Syskonbandet?

- Jag har länge varit intresserad av punktskrift fastän jag ser litegrann, spännande att läsa på det sättet. När jag funderade på var jag skulle gå kurs fick jag veta om möjligheten SRF ger på Almåsa. Så då gick jag en kurs där och träffade Lena Nisula Wester som berättade om Syskonbandet. Då tog jag kontakt, berättar Jenny.

Första aktiviteten det gavs chans till åkte hon sedan med på och eftersom

hon då bodde i Stockholm var hon med på stockholmstruppens dagsutflykt till Strängnäs. Hon var sedan med på kurs- och gemenskapshelgen utanför Umeå.

Hur upplevde du det Jenny?

- Åh det var så trevligt, så roligt! Det var så öppen, så god gemenskap, inget konstigt. Det kändes tillhörande att vi inte såg, uttrycker hon innerligt.

I början av året gick flyttlasset. Hon kom aldrig att känna sig riktigt hemma i Stockholm och kom fram till att hon ville bo i Kramfors där hon vistats många somrar tillsammans med familjen på släktgård. När hon väl bestämt sig gick det förunderligt snabbt att få lägenhet.

Lägenheten är rymlig och jättemysig. Det är fortfarande lite ensamt, jag har inte träffat så många nya att umgås med. Jag trivs annars väldigt bra och med närheten till allting, till affärer och torget.

Genom Kramfors rinner en å och till den har Jenny bara 200 meter.

- Jag brukar ta med mig kaffe och ibland en smörgås eller fika, sätter mig vid den högljutt forsande ån och hör fontänen i den brusa.

Vatten är något Jenny verkligen tycker om. Det bästa hon vet är att bada.

- Jag älskar att simma. Både utomhus på sommaren och i simhall. Det är jättehärligt att känna vågorna och vattnet, säger Jenny.

I augusti fyller Jenny 50 år. När hon senast fyllde jämt reste hon med pappa, syster och deras familjer till Florida. Där fick hon simma med delfiner.

- Det var jättehäftigt! Delfinerna kom så nära. En pussade mig. De pratar med både ljud och känsel, berättar Jenny och fortsätter med att beskriva hur det kändes att klappa delfinen: Det kändes lite otäckt eftersom den var så kall. Den var alldeles blank i huden, samtidigt sträv.

Har du några planer för sommaren, efter att du varit i Vadstena med Syskonbandet?

- Bada förstås, men annars har jag inte så många planer. Jag firar midsommar uppe på landet med familjen. Då äter vi traditionsenligt silllunch, potatis, lax, köttbullar och annat som hör till, säger Jenny.

Tina Strömberg

Boktips

Anders Holmberg tipsar om två böcker av helt olika slag.

Andens terapi av Wilfrid Stinissen. Egentligen är det här en bok som riktar sig till församlingsledare eller diakoner men den kan med fördel läsas av en privatperson som mår själsligt dåligt. Det finns väldigt mycket gott i boken. Den tar upp olika aspekter på dåligt mående.

Aposteln av Walter Wangerin är den andra boken jag vill tipsa om. Det är en roman om Paulus. För några år sedan tipsade jag om Guds bok av samma författare. Den här boken handlar om Aposteln Paulus från det att Stefanos blir stenad och framåt. Man får följa hans förvandling och omvändelse och mycket av hans arbete.

God läsning!

Dagar av gemenskap i pilgrimsstaden

I år hölls gemenskaps- och årsmötesdagar i Vadstena med tema *Herre visa mig din väg – vad är att vara pilgrim idag?*

På onsdag eftermiddag anlände de flesta av deltagarna till Vadstena folkhögskola som ligger naturskönt alldeles intill Vättern och granne med klosterområdet. Kvällen inleddes med presentationsrunda och introduktion till dagarna, följt av andakt.

Efter frukost och morgonsamling på torsdagen gick vi den korta promenaden bort till Sankta Birgittas kloster. På plats i kapellet fick vi höra syster Monika-Clara berätta om såväl Heliga Birgittas liv som vardagslivet för de åtta systrarna som lever och verkar i klostret idag. Varje dag följer ett schema fyllt av bön och arbete, men också tid för kontemplation. Systrarnas arbete består bland annat av att driva gästhem, sköta om trädgården, svara på brev och hålla visningar för besökande grupper.

Systemen beskrev även dräkten hon bar som bestod av en grå dräkt, svart slöja och på huvudet en krona bestående av ett vitt kors förbundet av en ring med fem röda punkter. Den grå färgen symboliserar fattigdom, slöjan förbundet med Gud och kronan med de röda punkterna är en symbol för Kristi törnekrona och hans fem sårmärken.

Efter en intressant timme där vi fick svar på många frågor hade klockan blivit 11.15 och det var dags för den dagliga middagsbönen. Monika-Clara och de andra systrarna tog plats i koret och vi satt kvar i bänkarna och lyssnade. Därefter begav vi oss tillbaka till folkhögskolan där en god vegetarisk lunch väntade på oss.

På eftermiddagen fanns tid för att strosa runt i den pittoreska staden med kullerstenar och charmiga gamla hus. Flera av oss besökte pilgrimscentrets café, där det fanns god glass och fin uteservering alldeles bredvid en grönskande fruktträdgård.

På kvällen stod lekar på schemat där det var lagtävling i grenar som lukttest, gissa vikt och "norsk karaoke". Efter hård kamp, och en hel del skratt, stod det klart att det var lag Kossorna som vann över Katterna, Hundarna och Ankorna.

Fredagen var vigd åt att utforska vad pilgrimsvandring kan vara och ge, både i teori och praktik. Andreas Bernberg, präst på Pilgrimscentret, var med oss och berättade om historiken och bakgrunden kring pilgrimsvandring, hur det ser ut idag och vad som kan vara bra att tänka på om man själv vill arrangera en vandring. Betydelsen av pilgrimsvandring har skiftat genom historien, fick vi veta. Förr var målet med vandringen det viktiga, medan det idag ofta är själva vandringen som är poängen. Andreas framhävde att det viktigaste för den som vill börja pilgrimsvandra är att inte göra det för svårt – gå ut och gå, helt enkelt! Man kan om man vill använda sig av pilgrimsvandringens nyckelord och reflektera över en eller flera av dessa: Frihet, Enkelhet, Tystnad, Långsamhet,

Andlighet och Delande.

Efter lunchen var det dags att praktisera det vi lärt oss och själva gå på pilgrimsvandring. Vi fick två ord att reflektera över medan vi gick: frihet och enkelhet. Gällande frihet menade Andreas att vi instinktivt kan känna oss fria, men vid djupare eftertanke är vi alla i varierande grad bundna av samhällets normer och rädsla för vad andra ska tycka. Det var mycket att fundera på medan vi gick i natursköna omgivningar längs med Vättern, öppna fält och fårhagar.

På kvällen stod Forum Syskonbandet på schemat, där vi delade in oss i grupper för att diskutera årsmötesdagen, barn- och ungdomsverksamhet och arbetsgrupper. Många kreativa tankar och idéer kom fram i diskussionerna. Kvällen avslutades som alla kvällar med andakt följt av kvällsfika.

Lördagen var vigd åt årsmötet, där rösteresultat presenterades och en ny styrelse valdes in. På kvällen var det öppen scen, konferencier var Gabriel Disegård 12 år och vi fick bland annat höra berörande sång från flera av deltagarna. Därefter ledde Jenny Fällström oss i en interaktiv andakt, där vi bland annat fick låta en sten symbolisera något som tynger oss och ett pappershjärta symbolisera något som ger oss glädje och hopp.

Så kom söndagen, vår sista dag tillsammans, som inleddes med att vi sammanfattade dagarna. På frågan om hur vistelsen i Vadstena hade upplevts instämde alla i ett unisont "Fantastiskt!". De ideella ledsagarna tackades av för sitt fina arbete och engagemang under dagarna. Det blev också tid för en bönestund där vi bad för det som gruppen hade på hjärtat och för de som särskilt behövde det.

Sista punkten på programmet var att besöka högmässan i Klosterkyrkan där vi innan gudstjänstens början hälsades särskilt välkomna som besökande grupp. Det var en speciell atmosfär i den stora medeltida kyrkan som uppfördes på initiativ av Heliga Birgitta och invigdes under tidigt 1400-tal.

Dagarna avslutades med gemensam lunch innan det var dags för merparten av deltagarna att hoppa på bussen till Mjölby, för vidare färd hem till olika delar av landet.

För mig, Stina, som var med för första gången, var det fint att få uppleva gemenskapen och den vänliga atmosfären som präglade vistelsen. Tack för fina dagar alla som deltog!

Text och foto: Stina Sköld

Referat från årsmötet 2024

Syskonbandets årsmöte hölls i år den 15 juni i lokalen Arken på Vadstena folkhögskola med Vätterns vatten som utsikt. Genom tekniska medlemmars fixande och springande med mick möjliggjordes deltagande också via Zoom. Efter inledningsord med läsning av Jesu Salighetsprisningar tog Michael Liliequist rollen som mötesordförande med sin vita käpp i högsta hugg som ordförande-klubba när den uppslupna församlingen behövde stilla sig. Röstlängden fastställdes till 26 personer. Hälsningar hade inkommit till årsmötet från när och fjärran. Det beslutades att hälsa tillbaka med den trösterika herdepsalmen – Psalm 23. Parentation hölls med ljuständning för de nio medlemmar som gått till fridens hem och med applåder gladdes vi åt de 16 nya medlemmar som tillkommit sedan förra årsmötet.

Vi hade förmånen att ha revisor Gunnar Sjödelius på plats. Han läste kortversion av gångna årets bokslutssiffror och läste sitt eget uttalande av revisionsberättelse. Det visade sig vid årets slut bli en mycket stor reavinst i jämförelse med året innan. Sture Lyreskog och Enar Olsson tackades för det välskötta uppdraget som kapitalplaceringsgrupp (KPG) och Enar flaggade för att han avsäger sig uppdraget vid årsskiftet efter att till och från ha haft det sedan 1997. Frågan kom om hur KPG arbetar och det berättades att de ibland träffar Klas på Söderberg & Partners för att få rådgivning men de bestämmer själva när till exempel vinster och förluster ska realiseras. Det undrades också hur jämförelsen ser ut för kostnaderna av kansli nu när vi flyttat och varit ett tag på Ekumeniska Centret i

Alvik i jämförelse med när vi hade kansli på Gotlandsgatan. Detta är dock svårt att exakt jämföra i budgeten, förklarade ekonomiansvarig Sture, eftersom posterna är så annorlunda då somligt nu helt ingår i hyran och annat har tillkommit. Men hyran nu är helt klart lägre.

Med den goda ekonomin i ryggen har styrelsen höjt budgeten för Yttre Mission, till 100 000 kr, inklusive ca 25000 kr från norska KABB som vill vara del av denna satsning tills vidare om inget annat meddelas i god tid.

Det lyftes att mer bör också satsas på den inre missionen exempelvis att ändra kriterierna för Enskilt bidrag så att medlemmar i behov kan söka pengar även för annat än som nu till att delta i Syskonbandets arrangemang. Styrelsen fick i uppdrag att jobba vidare med detta.

När verksamhetsplanen presenterades framlades önskemål om pilgrimsvandring, ett intresse som väckts under dagarna i Vadstena då det varit en del av temat. Önskemål lyftes också om studiecirklar på distans. Verksamhetsledaren uppmuntrade till sådana och andra initiativ, att mycket går att göra också om det inte står skrivet i verksamhetsplanen i synnerhet om det inte innebär stora kostnader som behöver budgeteras i förväg.

Dagen före årsmötet hade det getts chans för alla att samtala om framtida upplägg för årsmöte och gemenskapsdagar, om barn- och ungdomssatsning samt om arbetsgrupper. Många kreativa förslag kom fram och styrelsen gavs uppdraget att se till att de processas vidare och inte tappas bort. Det beslutades att årsmötesdagar ska hållas med samma upplägg som nu och att styrelsen med Anki i spetsen ska bilda en arbetsgrupp som jobbar vidare på verksamhet

för barn och unga. Årsmötet var också positivt till förslaget om att bilda fler arbetsgrupper inom olika områden där det kan behövas och gav styrelsen uppdraget att tillsätta sådana.

Det berättades om nuläget för våra systerföreningar och verksamheter vi stödjer i Afrika, bland annat om resan som gjorts till Etiopien sedan förra årsmötet och om den drastiskt ökande inflationen som påverkar dem alla. Med glädje berättades att vårens insamling till vattenbrunnprojektet i Kinshasa nått sitt mål på 50 000 kr och i augusti förväntas borrningen påbörjas.

Det uppstod viss diskussion om olika upplägg till arvode för styrelseposter men omröstning landade i oförändrat för i år. Ett medskick gjordes till valberedningen att fundera igenom det hela och arbeta fram ett förslag till nästa årsmöte.

Valresultatet av årets styrelseval presenterades och som ordinarie ledamöter på två år blev Ann-Christine Folke, Sture Lyreskog och Lena Johansson invalda. Ulf Bengtsson kom in som första ersättare och Marlene Juthstrand som andra ersättare på ett år. Tillsammans med Michael Liliequist och Tesfaye Deriba utgör dessa nu Syskonbandets styrelse. Michael omvaldes till ordförande på ett år.

Stina Sköld som är anställd kanslist och kommunikatör sedan september presenterades i årsmötet då detta var första gången hon deltog. I årsmötets avslut avtackades Pontus Nyman med gyllene godsaker för de två år han varit styrelseledamot och vi sjöng därefter välsignelse över maten inför ännu en god måltid tillsammans.

Tina Strömberg

Sommarrecept

Här bjuds på en favorit, enkelt recept på sötsyrlig citronglass. Har du någon favorit gjord på sommarens bär att bjuda oss på? Kanske paj, smoothie eller varför inte tårta! Skicka in ditt recept senast 5 augusti så kanske det blir just din favorit som publiceras i augustinumret.

Citronyoghurtglass

2,5 dl turkisk yoghurt
1 citrons saft och rivet ytterskal
2 äggulor
1,5 dl strösocker
1 krm vaniljpulver
3 dl vispgrädde

Gör så här: Rör ihop alla ingredienser utom grädden. Vispa grädden och rör ner den i smeten. Häll smeten i en form som rymmer ca 1,5 liter och frys i minst 6 timmar. Ta fram i god tid före servering för att mjukna.

Tips: Använd en mönstrad sockerkaksform eller gammal glassburk och stjälp upp den på ett fat vid servering så har du en fin glasstårta. För att lättare få glassen att glida ur formen kan formens utsida värmas upp med varm trasa eller ställas några minuter i varmt vatten. Du kan också hälla upp smeten i portionsformar för att plocka fram åt dig själv när helst du blir sugen!

Resedagbok Tanzania

I vår serie där vi kikar in i resedagboken från Syskonbandsgruppens senaste besök i Tanzania har vi kommit fram till den stora konferensdagen tillsammans med vår systerförening TCAB.

Lördag 5 november - Tabora, TCAB och tålamod

Tuppen hörs gala i den ljumma afrikanska morgonen och en böneutropare kallar samman till muslimernas bön. Från den katolska kyrkan ringer dem det som kallas "angelos" och påminner om hur Ordet blir till Kött. Tänk att Gud låter sig bli sårbar och födas som ett litet barn precis som du och jag, vilken kärlek. Mina tankar avbryts genom en knackning på min dörr. En röst frågar om jag vill ha ledsagning ned till restaurangen. Vi går ned för stentrapporna och fortsätter ut på en smal gång som är omgärdad av prunkande träd, buskar och blommor. Hade man tur kunde man även få se en och annan ödla som smög fram längs stenarna.

Efter morgonandakt gavs lite ny information om dagen. En viktig påminnelse för den som reser till Afrika är att det inte är säkert det blir som vi planerat eftersom mycket kan ändras. Det kan vara nyttigt för oss inrutade nordbor att erfara. Vi får tränas både i tålamod och flexibilitet här under Afrikas sol samtidigt som vi ber bönen Gode Gud ge mig tålamod men fort.

Efter frukost var det dags att bege oss

till TCAB:s konferens som hade samlat ett sextiotal personer från hela Tanzania. Målet för dem är att nå ut till alla blinda och synskadade i hela landet. Arbetet riktar sig både mot tillgängligheten och evangelisationen till de som inte ännu känner Jesus.

De hade redan börjat några timmar tidigare med bön och lovsång så nu fortsatte programmet med att sjunga den Tanzanianska nationalsången där Gud blir ärad. Vi fick höra en redogörelse över vad som har hänt i TCAB under de senaste åren och sedan kom en kvinna fram klädd i silvrig klänning och började dansa. Det visade sig att hon var Kerstin Strindbergs första elev då hon kom till Tanzania. Det var så mäktigt att veta hur missionären Kerstins steg i tro hade fått bära en sådan glädjefrukt. Margret dansade i glädje till Herrens ära över tacksamheten att ha lärt sig skriva och läsa trots blindheten. Genom sång och dans uttrycker Tanzanierna sin kärlek till Gud och det blir många tillfällen för dessa danser där några av oss dansar med efter förmåga.

Vi skulle också bjuda på något kulturellt så vi sjöng med stolthet vår nationalhymn Du gamla du fria du fjällhöga nord. Därefter några svenska psalmer och alla inbjöds vara med i dansleken "Räven

Foto: Birger Hanson

raskar över isen” samt frågesport om Sverige och Norge. Tina överlämnade en ängel gjord i luffarslöjd och jag fick som representant för Syskonbandets styrelse förmedla hälsningen ”Lovad vare Herren dag efter dag, Han bär vår börda, Gud är vår räddning (Ps 68:20). Vi avslutade med att sjunga världens mest sjungna sång i modern tid, den svenska lov-sången O store Gud. Vi sjöng den på svenska och engelska och när våra tanzaniska vänner kände igen tonerna stämde de i på kiswahili i en härlig kör. Efter jublet presenterades olika folkgrupper i Tanzania som dansade och sjöng av glädje. Vår del av detta möte avslutades med att vi åt tillsammans med våra vänner i TCAB. Det blev många fina samtal kring att vara kristen och blind i Tanzania respektive Sverige. Om drömmar och hopp, att vandra i tro på Herrens löften.

Framåt kvällen skulle vi ta oss med bussen hem till några vänner från TCAB. Planerna hade ändrats lite, igen, och vi fick dela om grupperna. Det är bara att ta det för vad det blir - hakuna matata. Vi blev två grupper och först körde vi till Mariams hem där de som skulle till henne fick kliva av. Därefter skulle vi till Joel och June men nu hände något. Bussen körde fast så några fick gå ut för att putta på men inget hjälpte. Hjulen borrhade sig bara djupare och djupare i sanden och fler folk kom. Det grävdes och grävdes, så sade någon åt oss att vi alla skulle sitta i bussen på samma sida så vi kunde pressa tyngden rätt. Emanuel vår chaufför tryckte ned gasen och bussen började röra på sig och så var den åter på vägen. Applåder och jubel gavs åt vår chaufför som fortsatte mot nästa familj.

De bodde i ett stort hus som hade tagit tid att bygga och dessutom hade de en stor besättning av fjäderfä. Vi fick komma in och hålla i kycklingarna samtidigt som vi hörde hönor kackla och tuppen gala. Denna verksamhet hade gjorts möjlig tack vare bland annat Syskonbandet som bistått med ekonomiska medel till Kibreli som lärt ut entreprenörskap. Fantastiskt, prisa Herren vår Gud så gott att det verkligen har lett till något konkret. Vi ser hur viktigt det är att vi fortsätter med att stödja deras verksamheter!

Efter vårt besök i hönshuset välkomnades vi in i bostadshuset där vi samtalande med varandra. Vi fick reda på att namnet på staden Tabora kom ifrån sötpotatisen som kunde tillagas på två olika sätt som gjorde att den kunde hålla väldigt länge, upp till tio år. Den torkningstekniken hade allt mer försvunnit genom stadsbildningen vilket också inneburit att svälten ökat. Genom gamla tiders bevarande fanns mat även i torrperioderna. Innan vi skulle gå delade vi ut lite presenter som vi haft med oss. Så bad vi för familjen och välsignade deras hem.

Resan åter med bussen gick bra utan några oväntade överraskningar. Väl inne på rummet blev det en sval baljtvätt. Genom att fylla en hink med vatten och ösa med en liten kanna kan du enkelt tvätta dig utan att slösa med så mycket vatten. Något att tänka på för oss som är så vana med att få duscha när helst vi vill. Genom alla dessa strömavbrott som också påverkar vattnet blir vi mer akt-samma om det vi har.

Michael Liliequist

Pilgrimsvandra i Danmark

Följ med på pilgrimsvandring i sensommaren med vår danska motsvarighet KABB! 6-8 september kring domkyrkostaden Viborg på Nordjylland. Lördagens vandring är på 13 km genom varierat landskap. Längs vandringen och flera kyrkobesök blir det bibelläsning, sång och samtal. Guidad visning och quiz om staden bjuds det också på. Övernattning på centralt hotell. Deltagaravgift 1000 DKK (ca 1500 SEK). Du ordnar själv ledsagare utifrån behov.

Läs mer på www.kabb.dk och **anmäl dig senast 9 augusti till post@kabb.dk**. Du är också välkommen att höra av dig vid intresse till Syskonbandets kansli. Kanske blir det en grupp syskonbandare som kan resa tillsammans!

Böneämne

Vi vet att våra vänner i Afrika bär oss i sina böner. Var med och be för dem. För våra systerföreningar, för deras viktiga verksamheter och för engagerade medlemmar, i Tanzania, Etiopien och Kongo-Kinshasa.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se

Har du idéer till tidningen eller vill du bidra med texter?

Skriv till redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist

Redaktör: Tina Strömberg

Grafisk formgivning: Stina Sköld

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220